

[Valdemar Sørensen.]

Handelsminister med et Par Bemærkninger berørte min Omtale af Rigsdagens Stilling til hele det Regulerings- og Administrations-system, vi nu lever under. Jeg er i høj Grad klar over, at den højtærede Handelsminister med fuld Ret udsteder alle disse Bekendtgørelser om Regulering af en eller anden Art. Det sker simpelt hen i Henhold til Bemyndigelseslovgivningen, og det, jeg tænker paa i denne Forbindelse, er derfor ikke i nogen Maade, naturligvis, at bestride den højtærede Handelsministers Ret til at administrere eller handle, som han gør. Det, jeg har ment, naar jeg bl. a. har rejst Spørgsmaalet, om det ikke havde været rigtigt at føre den store Prisreguleringsbekendtgørelse af 19. Oktober igennem Tinget, er simpelt hen det, hvad jeg ogsaa ved forrige Lejlighed lagde Fingeren paa, at inden for det System, vi nu lever under, maa den høje Rigsdag passe paa ikke at blive skubbet til Side, ikke at blive et Slags Sidekabinet til det Regeringssystem, der behersker os i Øjeblikket, men indtage sin fulde ansvarlige Stilling over for det, der sker. Og i Henseende dertil synes jeg, at det er højest nødvendigt, at den Slags større og mere komplicerede Afgørelser, der berører saa store Kredse af Befolkningen som Bekendtgørelsen af 19. Oktober, føres her igennem Rigsdagen paa en eller anden Maade.

Jeg kunde i øvrigt i Dag nævne en Sag, som gør dette Forhold endnu mere klart. Der er dog vist ingen af os, der ikke vil indrømme, at saafremt den nylig foretagne Benzinregulering var blevet kontrolleret gennem en Forhandling med denne Rigsdag, vilde den paa adskillige Punkter have set helt anderledes ud. Og naar man nu fra mange Sider saa ophidset spørger om Rigsdagens Stilling, naar man truer os med at køre de benzinløse Biler herind og stalde dem op omkring det, man kalder for Rævefarmen paa Christiansborg, er der dog vist Anledning til at gøre opmærksom paa, at denne Farm ikke har sin Virksomhed i denne Sal, det maa være andre Steder i denne Bygning, man driver en Virksomhed som den omtalte. Her hos os har vi ikke haft nogen som helst Lejlighed til at høre om denne Benzinrationering, før den var Virkelighed, men netop dette Forhold synes mig at kompromittere hele Systemet og ogsaa i nogen Grad at kompromittere den høje Rigsdag.

At paabyrde os et Ansvar for noget, som vi ikke har Ansvaret for, forekommer os naturligvis utilbørligt; men paa den anden Side maa vi erkende og oven i Købet be-

trægte det som godt, at denne Befolkning er saaledes indstillet, at naar noget gaar galt i administrative eller Lovgivningssspørgsmaal, saa vender man sig til Rigsdagen. Men naar dette er Tilfældet, saa forekommer det mig ogsaa helt urigtigt, at saa store Spørgsmaal af denne Art afgøres helt andre Steder og overhovedet ikke passerer denne Rigsdag, før Beslutningerne træder i Kraft. Jeg kunde ogsaa ved Omtalen af netop dette Eksempel gøre opmærksom paa, at den høje Rigsdag ikke undgaar at beskæftige sig med Spørgsmaalet, efter at det er blevet for sent. Der kommer den Dag, da Ordningens økonomiske Konsekvenser nødvendigvis foranlediger en Forhandling i denne Sal.

Det er Indholdet af mine Bemærkninger i saa Henseende, og jeg gentager dem, fordi jeg synes, at det er vigtigt for Folkestyret i dette Land, at man ser, hvorledes Forholdene arter sig, bestræber sig for at holde Rigsdagen i intim Forbindelse med og i fuld Ansvarlighed over for det, der foregaar.

Jeg har saa samtidig peget paa Spørgsmaalet om at skabe en Mulighed for ærede Medlemmer i dette høje Ting til at faa Spørgsmaal om dette og hint i alle disse Forhold, der omgiver os, og som Rigsdagen ikke har Indflydelse paa eller Kendskab til, klart ved Forespørgsler her i Salen til den højtærede Regering paa en mindre omstændelig Maade, end det nu efter Forretningsordenen kan gøres paa. Naar jeg har rejst Spørgsmaalet om Spørgetimer i dette høje Ting, er det mig en Glæde, at Det konservative Folkeparti har taget Tanken op og foranlediget en Forhandling om hele Forretningsordenen, specielt hvad dette Punkt angaar, og jeg kan se helt bort fra, at det konservative Parti holder fast ved Pateriniteten til dette Forslag. Jeg har overhovedet ikke tænkt paa noget af den Art, da jeg fremsatte mine Bemærkninger forrige Gang, jeg havde Ordet. Jeg har den almindelige Mening om den Slags Spørgsmaal, at i saadanne Forhold kommer det ikke saa meget an paa, hvem der siger det først, som hvem der siger det sidst. Det skulde glæde mig, om mine Bemærkninger forrige Gang har givet Anledning til, baade at det konservative Parti har taget sin gamle Tanke op igen, og at denne Tanke muligvis kunde faa Tilslutning andre Steder, i de Partier, der tilsammen danner dette høje Ting. Jeg tror nemlig, det er helt nødvendigt. Jeg tror ikke, man i Længden kan arbejde paa den Maade, at ærede Medlemmer, hvis de ved Afgørelsen af de mange Konstellationer af Spørgsmaal, der foreligger, vil have